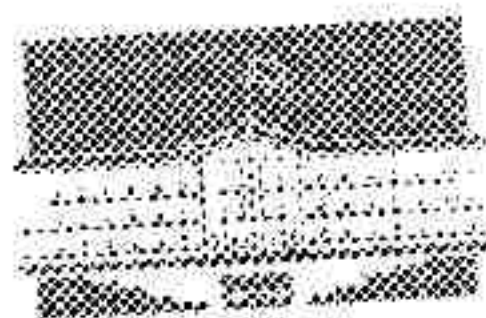

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

- Οικονομικών
- Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Ο βουλευτής Β' Αθηνών Φώτης Κουβέλης κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πρόεδροι Ιδρυμάτων Παιδικής Μέριμνας και Προστασίας καταθέτουν συγκεκριμένες προτάσεις και ζητούν την έμπρακτη συμπαράσταση των αρμοδίων φορέων, προκειμένου να στηριχθεί αποτελεσματικά το έργο των Ιδρυμάτων και να αποτραπεί ο κίνδυνος περιθωριοποίησης χιλιάδων παιδιών που κινδυνεύουν άμεσα από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Αθήνα, 8/2/2011

Οι καταθέτων βουλευτής

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ

ΠΑΒ	3281
10 ΦΕΒ. 2011	

Δευτέρα, 11 Οκτωβρίου 2010

Προς

Τον Εξοχότατο Πρόεδρο της Κυβερνήσεως

κύριο Γεώργιο Παπανδρέου,

Βουλή των Ελλήνων,

γραφείο Πρωθυπουργού

Συνοπτικό Υπόμνημα

Θέμα: «Παιδική Φτώχεια και Ιδρύματα Παιδικής Προστασίας»

Με τη σημερινή επικοινωνία μας επιθυμούμε να σας γνωστοποιήσουμε το ακόλουθο ζήτημα που αφορά και αναφέρεται στη φτώχεια και στον κοινωνικό αποκλεισμό που αντιμετωπίζουν πολλά παιδιά στην πατρίδα μας. Τα Ιδρύματα Παιδικής Προστασίας μπορούν να προσφέρουν πολλά περισσότερα. Αρκεί όλοι να λειτουργήσουμε με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και ευθύνη.

Η σημερινή σοβαρή οικονομική κρίση αυξάνει το τμήμα του πληθυσμού που βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας (έκθεση ΕΣΥΕ/9-3-2010). Ιδιαίτερα οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες των παιδιών και των ηλικιωμένων αντιμετωπίζουν έντονα προβλήματα κοινωνικού αποκλεισμού. Η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος εκτιμά ότι η παιδική φτώχεια στην Ελλάδα ανέρχεται στο ποσοστό του 22-23%, που συγκαλύπτεται από τον κοινωνικό πυρήνα της οικογένειας. Περισσότερα από 400.000 παιδιά κινδυνεύουν άμεσα να βρεθούν στο κοινωνικό περιθώριο. Ιστορικά σε όλες τις περιπτώσεις των κρίσεων και των πολέμων από τον Καποδίστρια, τον Τρικούπη, την Μικρασιατική Καταστροφή και τον Εμφύλιο η Ελλάδα στήριξε τα Ιδρύματα Παιδικής Προστασίας. Τα παιδιά

αυτά βουβά παρακολουθούν την τραγική εξέλιξη της μοίρας τους. Μπορεί να μην έχουν φωνή, έχουν όμως δικαίωμα ύπαρξης αφού είναι το μέλλον της πατρίδας μας. Αυτή η τραγικότητα της μοίρας τους και παράλληλα η δυναμικότητα της ανθρώπινης παρέμβασης συγκίνησε τους φιλόανθρώπους Έλληνες, όπως το Γ. Χατζηκώστα, τον Ι. Χατζηκυριάκο, τους Ζαννή, το Γ. Σταύρο, τον Α. Συγγρό και άλλους που διέθεσαν σημαντικό μέρος της περιουσίας τους υπέρ των ορφανών και απόρων παιδιών. Μήπως και σήμερα τα ίδια κίνητρα δεν έχουν οι βαθύπλουτοι της εποχής μας, όπως οι Μπιλ Γκέιτς, Γουάρεν Μπάφετ, Πολ Άλεν, Λόρενς Έλισον, Μάικλ Μπλούμπεργκ και Ντέιβιντ Ροκφέλερ, που υποσχέθηκαν να δωρήσουν τη μισή περιουσία τους υπέρ των φτωχών και αδυνάμων;

Τα Ιδρύματα Παιδικής Προστασίας είναι, ως επί το πλείστον, Ν.Π.Ι.Δ. και δεν λαμβάνουν κανενός είδους κρατική ενίσχυση. Κάποια λειτουργούν από το 1853 μέχρι σήμερα και χρηματοδοτούν τη δράση τους από ίδιους πόρους που προέρχονται από δωρεές φιλεύοπλαχων συμπολιτών μας. Επομένως, **τα έσοδα των Ιδρυμάτων βρίσκονται σε ευθεία αναλογία προς τις παρεχόμενες υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας και προστασίας.** Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, η άσκηση από τα Ιδρύματα κοινωνικής, οικονομικής δραστηριότητας διαφέρει από την άσκηση καθαρά επαγγελματικής /κερδοσκοπικής δραστηριότητας. Ουσιαστικά, τα Ιδρύματα Παιδικής Προστασίας συμπληρώνουν την ελλείπουσα και ανεπαρκή πρόνοια της Πολιτείας, με τρόπο άμεσο και αποτελεσματικό, χωρίς τα κόστη, τις καθυστερήσεις και τις αβεβαιότητες που χαρακτηρίζουν την κρατική δράση.

Ο αριθμός των εθνικών κληροδοτημάτων, είναι πολύ μεγάλος, γεγονός που υποδηλώνει ότι **η σωστή αξιοποίησή τους μπορεί να παράσχει τελικά ένα πολύ σημαντικό κοινωνικό έργο, το οποίο δεν καλύπτεται από το Κράτος, και να αυξήσει το ΑΕΠ και την απασχόληση.**

Η Πολιτεία, η οποία έχει την εποπτεία αυτών των ιδρυμάτων, εξακολουθεί να αντιμετωπίζει τα ιδρύματα με βάση τον Α.Ν. 2039/39. Ως αποτέλεσμα αυτού του αναχρονιστικού νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας των ιδρυμάτων έχει

αναπτυχθεί ένα εξαιρετικά συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό και εν πολλοίς αναποτελεσματικό πλαίσιο παρακολούθησης, διοίκησης και διαχείρισης, το οποίο δεν συμβάλλει στην εκπλήρωση του σκοπού των διαθετών, και πολλές φορές μάλιστα αποτελεί και τροχοπέδη.

Εάν κάνουμε έναν απολογισμό των εθνικών κληροδοτημάτων για τα 150 χρόνια ύπαρξης και λειτουργίας τους, θα διαπιστώσουμε ότι σήμερα η προσφορά τους είναι κατώτερη των δυνατοτήτων τους και των περιστάσεων. Πολλά ακίνητα δεν αξιοποιούνται, πολλά διατηρητέα κτήρια καταρρέουν, πολλά ιδρύματα έχουν μείνει εκτός σκοπού ή το κόστος λειτουργίας και παρακολούθησης που υποβάλλεται από τη νομοθεσία, είναι υψηλότερο των προσδοκώμενων εσόδων. Οι καταστάσεις αυτές οφείλονται προεχόντως στην πολυνομία, τη γραφειοκρατία και τις χρονοβόρες διαδικασίες που επιβάλλει το ισχύον θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των Ιδρυμάτων με αποτέλεσμα τα έσοδα, τελικά, των κληροδοτημάτων να είναι πολύ κατώτερα εκείνων που θα μπορούσαν να έχουν εξασφαλισθεί.

Επομένως, το λογικό συμπέρασμα είναι ότι το κοινωνικό έργο που προσφέρεται είναι κατ' αναλογία πολύ χαμηλότερο εκείνου που θα έπρεπε να είναι.

Για όλους τους παραπάνω λόγους απαιτείται η αναθεώρηση και ο εκσυγχρονισμός της σχετικής νομοθεσίας, με στόχο την διευκόλυνση του κοινωνικού έργου των Ιδρυμάτων. Με κατάλληλους χειρισμούς και με την κατάλληλη νομοθεσία, η αξιοποίηση των εθνικών κληροδοτημάτων μπορεί να γίνει ένας σοβαρός μοχλός Κοινωνικής Πολιτικής του Κράτους.

Άμεσα Μέτρα

α) Με νομοθετική ρύθμιση να καταργηθεί ο προληπτικός έλεγχος του Υπουργείου Οικονομικών (του Νόμου 2039/39) και τα Ιδρύματα να απευθυνθούν στην αγορά για να αξιοποιήσουν το σύνολο της περιουσίας τους και να αυξήσουν τις κοινωνικές τους παροχές με δύο προϋποθέσεις:

1. Με απόφασή του ο Υπουργός Οικονομικών να ορίσει ρητά όλες τις διαδικασίες που θα πρέπει να τηρούνται για κάθε τύπο αξιοποίησης.

2. Το Ειδικό Σώμα των Οικονομικών Επιθεωρητών να αναλάβει να ασκεί απολογιστικά τον κατασταλτικό έλεγχο όλων των πράξεων των Ιδρυμάτων.

Αυτονοήτως όλες οι διαχειριστικές πράξεις θα υποβάλλονται για έλεγχο νομιμότητας στην αρμόδια εποπτεύουσα Αρχή (όπως συμβαίνει σήμερα) που θα κρίνει απολογιστικά και σύμφωνα με την παραπάνω απόφαση.

β) Με τον πρόσφατο Νόμο περί Αποκατάστασης της Φορολογικής Δικαιοσύνης και Αντιμετώπισης της Φοροδιαφυγής, η Πολιτεία, επιβάλλοντας αδιακρίτως φόρους, φαίνεται να εγκαταλείπει την-προστατευτική πολιτική που είχε μέχρι σήμερα για τα Ιδρύματα. Και αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την πρωθυπουργική εξαγγελία ότι δεν θα θιγούν οι φτωχότεροι. Όμως, η άσκηση κοινωνικής οικονομικής δραστηριότητας δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται από το Κράτος ως άσκηση κερδοσκοπικής δραστηριότητας, άρα δεν τίθεται θέμα «φορολογικής δικαιοσύνης», σύμφωνα με τον πρόσφατο Νόμο. Φυσικά δεν τίθεται και θέμα «αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής». Επομένως, η άσκηση κοινωνικής οικονομικής δραστηριότητας από μέρους των Ιδρυμάτων δεν θα πρέπει να εντάσσεται στις φορολογητέες δραστηριότητες κατά τον σχετικό Νόμο. Για όλους αυτούς τους λόγους, με νομοθετική ρύθμιση, είναι σκόπιμο να επανέλθει η κατάσταση φορολογίας των Ιδρυμάτων που ίσχυε μέχρι σήμερα και να καταργηθεί ο φόρος 20% στα ακαθάριστα έσοδα. Τέτοια ρύθμιση δεν υπάρχει σε κανένα ευρωπαϊκό κράτος.

Κύριε Πρόεδρε,

Σε περιόδους τόσο βαθιάς οικονομικής κρίσης η μεταφορά πόρων από τα Ιδρύματα Παιδικής Προστασίας στο Κράτος, χωρίς την αύξηση των σχετικών κονδυλίων πρόνοιας του κρατικού προϋπολογισμού σημαίνει ότι εγκαταλείπουμε τα παιδιά και τους ενδεείς ηλικιωμένους στη μοίρα τους. Προφανώς η άδικη φορολόγηση των Ιδρυμάτων οφείλεται σε υποβάθμιση των

ολέθριων συνεπειών που θα επιφέρει και όχι σε συνειδητά αντικοινωνική επιλογή, προκειμένου να μας οδηγήσουν στο μαρασμό και στην απίσχναση του κοινωνικού μας έργου. Για όλους τους παραπάνω λόγους ζητούμε τη συμπαράστασή σας.

Με εκτίμηση,

Ίδρυμα «Γ. & Α. Χατζηκώνστα» Παιδικής Μέριμνας Νέων

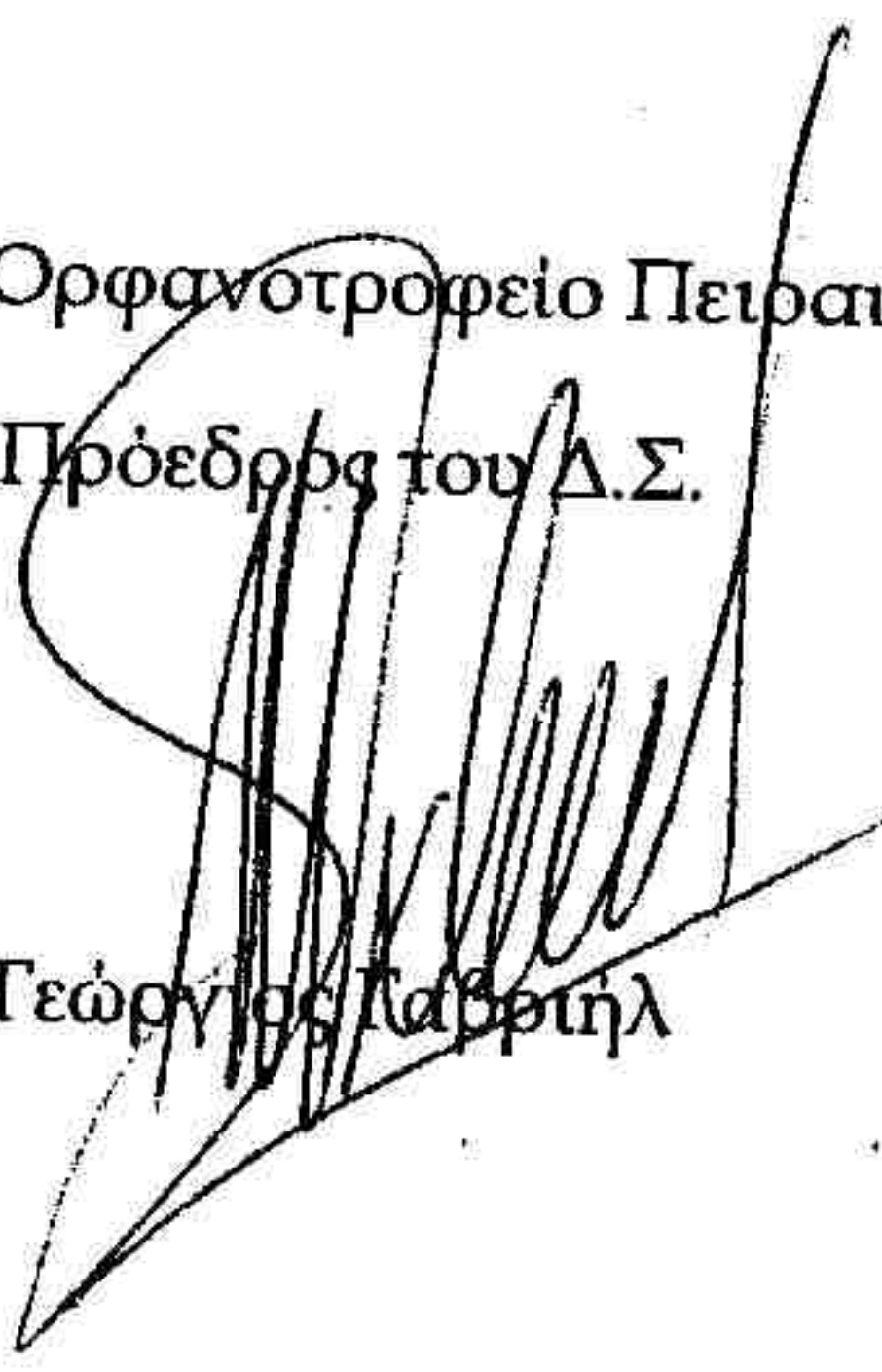
Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

κ. Καθηγητής Αλέξανδρος Πανεθυμιτάκης

Ζάννειο Ορφανοτροφείο Πειραιώς

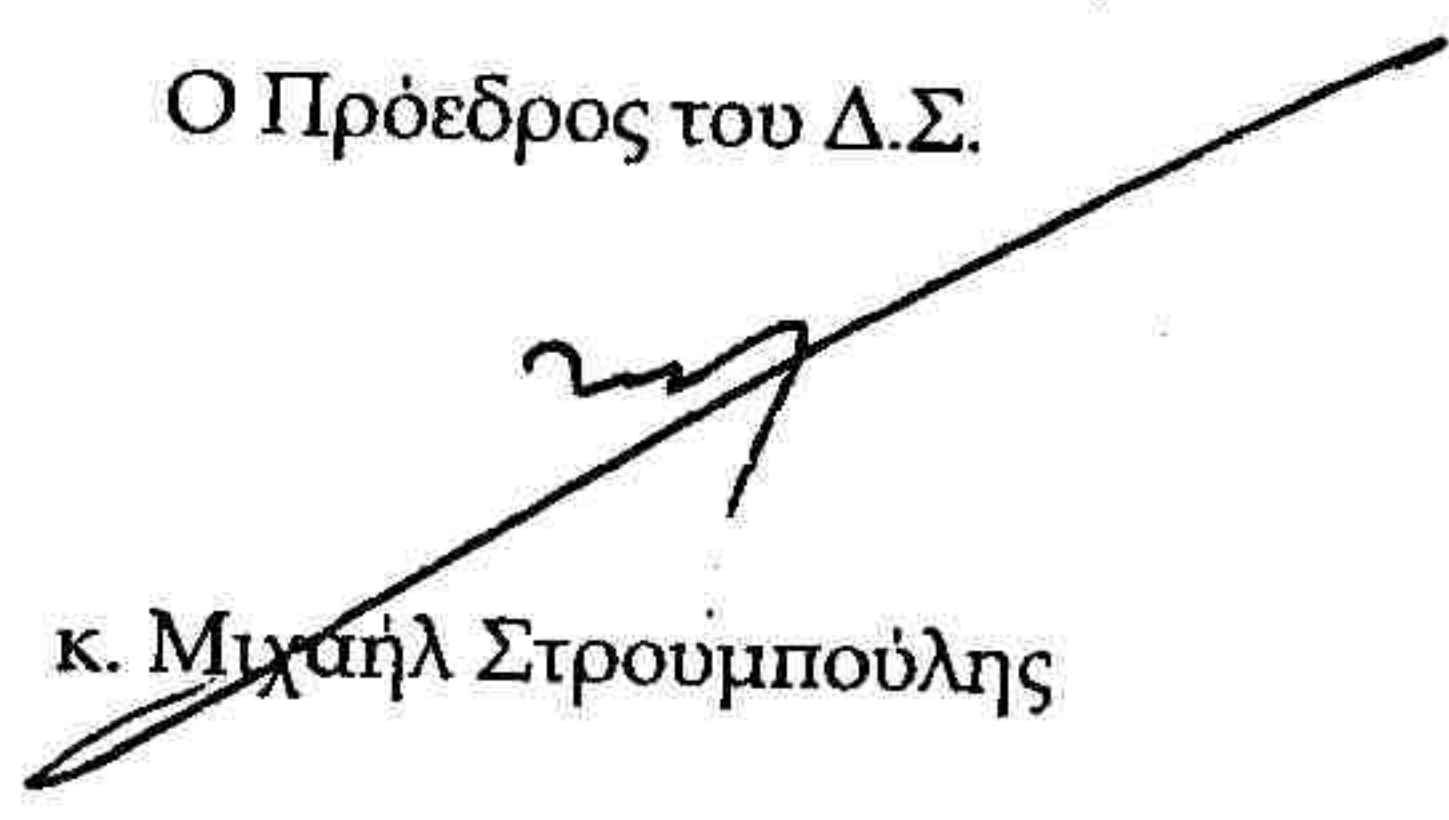
Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

κ. Γεώργιος Παβρίδης

Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα Παιδικής Προστασίας

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

κ. Μιχαήλ Στρουμπούλης